

Elke eerste zondag van de maand gaat deze Nieuwsbrief naar een groot aantal griffiers, adjunct-griffiers en andere medewerkers in en om raadsgriffies.

Doelstelling is om “iets juridisch” dat mij afgelopen maand het meest is opgevallen met de lezers te delen, en er waar mogelijk leermomenten uit te halen.

Dit alles om zoveel mogelijk gemeenteraden support te bieden bij het juridisch optimaliseren van hun besluitvormingsprocessen en andere werkzaamheden.

Thema voor deze Nieuwsbrief is: het uitgevoerde amendement.

Van de regen in de drup

Terwijl bestuurlijk Nederland van een al dan niet verregende vakantie geniet, wordt aan de oevers van het Markermeer het decentrale staatsrecht opnieuw uitgevonden. Omdat het komkommertijd is, krijgt de kwestie extra aandacht van de schrijvende pers.

Het is daardoor bezig te verworden tot een staatsrechtelijk drama waarbij de vraag past wat het werkelijke probleem is.

Update RvO

In de gemeenteraad was het RvO aan onderhoud toe. En kreeg de raad in de maand mei van dit jaar een update ter vaststelling aangeboden.

Een amendement werd ingediend en aangenomen. Met als gevolg dat het artikel dat het stellen van vragen door raadsleden regelt er anders is komen uit te zien.

Want: voortaan moet een vraag kort en duidelijk worden geformuleerd én volzinnen in vragende vorm worden gegoten.

Nu zou ik niet weten wat hier mis mee is, immers een vraag is een vraag en geen verhaal.

Maar daar denkt een minderheid in de betreffende gemeenteraad anders over. Dansende poppen zijn het gevolg.

Verdeelde raad

Coalitie en oppositie hebben hun eigen muziek opstaan. En daardoor verloopt het dansen niet synchroon.

Nu weet de lezer dat coalitie en oppositie staatsrechtelijke sprookjesfiguren zijn. En daarmee non-existent.

Er is gewoon een amendement ingediend en de raad heeft dat aangenomen. Met nipte (coalitie)meerderheid, maar toch: aangenomen is aangenomen.

En daarmee ligt er een volwaardig raadsbesluit.

Geamendeerd raadsbesluit is en blijft van het orgaan gemeenteraad

Met dat amendement is het dictum van het raadsbesluit afwijkend van het aan de raad voorgelegde concept.

Niets mis mee.

Maar dan: de (oppositie)raadsleden die tegenstemden bonden de kat de bel aan en maakten per brief de gang naar het provinciehuis te Haarlem.

Dat gebeurde een week na de raadsvergadering.

Bestuurlijke dwaling: van wie en door wie?

De raadsleden die met elkaar een nipte minderheid in de raad vormen en samen de sprookjesfiguur “oppositie” vormen meenden dat met het raadsbesluit sprake was van een bestuurlijke dwaling. Er zouden met dat geamendeerde raadsbesluit democratische rechten worden aangetast.

Dat hebben die raadsleden ook een brief naar Gedeputeerde Staten geschreven. Met het verzoek om het raadsbesluit tot updaten van het RvO voor vernietiging voor te dragen.

Geloof het of niet: *computer said “yes”!*

GS zijn met het verzoek meegegaan, maar hebben in hun voortvarende ijver een verkeerde afslag in de Gemeentewet genomen.

Waar aan de oevers van het Markermeer geen enkele sprake is van een bestuurlijke dwaling, slaan GS de Gemeentewettelijke plank volledig mis.

Een vraag is geen verzoek om inlichtingen

Wat is namelijk het geval: het betreffende artikel (36) uit het RvO is een uitwerking van artikel 155 lid 1 Gemeenterecht. En dat artikel geeft elk raadslid het recht op het stellen van vragen.

Het stellen van vragen is principieel iets anders dan het vragen om inlichtingen. Want dat is in de Gemeentewet geregeld in artikel 169 lid 3. In het betreffende RvO uitgewerkt in artikel 37.

En aan dat recht is niet getornd bij het updaten van het RvO.

Niettemin verwijzen GS naar artikel 169 Gemeentewet ter onderbouwing van hun conclusie dat het gewijzigde artikel 36 RvO voor vernietiging in aanmerking komt.

Dit geeft volstrekt onnodige en daarmee verwijtbare verwarring.

Een storm in een glas water wordt hiermee van nodeloze nieuwe energie voorzien.

We zijn er nog niet

Genoemde nipte meerderheid deed onlangs het vriendelijke verzoek aan de burgemeester om de bestuurlijke dwaling per direct te corrigeren.

Alsof de burgemeester de macht zou hebben om raadsbesluiten in zijn eentje te deleten!

Daarmee zou de burgemeester zich boven het Grondwettelijk hoofd van de gemeente moeten verheffen. Geen burgemeester kan een dergelijke stap zetten.

Het enige dat de burgemeester had kunnen doen, is omgaand na de raadsvergadering van mei op basis van artikel 273 lid 1 Gemeentewet het raadsbesluit voor vernietiging voordragen.

Deze mogelijkheid heeft de burgemeester onbenut gelaten. Om vervolgens op dit vlak tot het einde der tijden met lege handen te staan.

Als voorlopig slot in dit dossier is zeer onlangs vanuit dezelfde raad aan GS duidelijk gemaakt dat excuses op hun plaats zijn voor de onjuiste verhaspeling van de artikelen 155 lid 1 en 169 lid 3 Gemeentewet.

Wordt vast en zeker vervolgd!!